Szalonta, jan. 31. 1847.

Kedves Barátom!

Közelebbi levelemre választ sem várva, már ismét irok. mire az által vélem magamat feljogositottnak lenni, hogy k. barátomnak jan. 15-dikéről kelt levelé-ben ollyan dolgok foglaltatnak, mellyek vá-laszt kivánnak.

Az új komikumról mégmost bizonyost nem irhatok, mert sub judice est. Kidolgozzam-e vagy sem. Máskor többet; hanem

A Trachini nőket forditanám ám; s talán boldogúlok is benne; de kár ezen könyvben hogy ott hagyja az embert a fakép-nél, a hol leg-nehezebb, jelesül a karénekekben. Minden egy-re több szem többet lát; óhajtanám összehason-litás tekintetéből azon német forditást meg-kapni melly közelebb nálam volt. Meg lehet-e kapni Telegdinél? Ha nem, ugy kérem annyi szivességés kedves Barátomnak, hogy az első karéneket, melly legnehezebb, s melly eredetiben igy kezdődik

Ὃν αἰόλα νὺξ ἐναριζομένα

„Kis szül az elhaló csillagos éj

v. barna — éj

a németből lemásoltatni s nekem elküldeni ne
sajnálja. Nem igen hosszú az. S még azt is meg-
írni miféle német ember fordította? mert elfe-
lejtem. A szöveget magát hatos jambusban for-
dítom — sort sornak — igen kevés kivétellel — visz-
sza adva; a karénekeket prózában fogom,
mert ki tudnám ugyan csinálni a mértékeket,
de azonfelül hogy az illy pindarusi mér-
tékben magyar fül semmi gyönyört nem ta-
lál kimondhatlan nehéz sőt talán lehetetlen
lenne, hű és szép fordítást tenni.

A „_fordítsuk_" pedig emlékeztetés arra, midőn
felhívtam önt, hátha mi ketten Shakespeare-t
magyarul adnók? — — —

Végre _Toldi_. Mult levelem mellett küld-
tem egy kis mutatványt. A minap 40 pkr.
s igy 4 rendes levélnyi, tömötten írt, mutat-
ványt küldöttem belőle; fölöttébb sajná-
lom hogy elveszett. No de, ha a 40 kr kellett
valakinek — — —

Ad vocem Toldi: tegnap kaptam Erdé-
lyi levelét mellyben _az elveszett alkotmány_ vissza-
küldésére hí fel, mellyet pedig már régen
felküldtem Tiszáékról, de félek hogy
valami baj érte, mert hallottam hogy egy
tál szekér, cselédi gondatlanság miatt

Üllőn kigyúlt s elégett. Hátha abban volt. Egyébiránt Tisztáék csak 18-dika körül indultak, s a levél 23-dikán kelt. Kikerü, azóta kéznél van. A levélből kivonok ennyit:

„Egyszersmind van szerencsém üdvözölni önt, mint pályanyertest ujra „Toldi"-jával, mellynek sorsa épen a mai ülésben döntetett el, oly kedvezőleg, hogy a díjt méltányosnak lelé az ülés a kihirdetettnél magosabbra tenni, megszaporítani." Jól esik a tavalyi Keserűre; kivált miután né-melly isteni urak annyira lovagoltak rajta, hogy a tavalyi a többi rossz közt csak kevésk-bé rossz volt s azért jutalmaztatott. Egyéb-iránt most is igazítani kell Toldin, s meg-kérem E. urat küldje le, mihelyt lehet.

Zsidó költemények! ugy, ugy! minden a mi szép. Most van ideje klassikai egyszerű szépségek-re törekedni: nehogy elsodorja az embert a dagálytenger. — Olvasta ön Jókay Mór „Bün-társ"-át az Életképekben? — Nekem ugy tetszik mint-ha a költő, rémes éjfelen, lepedős kisértet alak-ban üldözné az olvasót, reszketve maga, ret-tegetve mást. Én nem hiszem, hogy a költészet czélja a hajmeresztés legyen.

Casinónk nyavalyog, mint szokott. Könyv-tára valahára nyert egy új könyvet: a falu jegyzőjét. A többi innen amonnan került

Kotzebue s több ilyen álmoskönyv istória. Az én magány könyvtáram pedig a „Magyar nyelv rendsze„ ré"vel szaporodott. Horvát Mihályt is meg akarom megvenni: megvegyem?

Igen: meg akarom venni, mondám. Frankenburg és más németek így mondanák: megvenni akarom. Szép és jó-e ez, hogy nyelvünk egy különböztető szó„ lásmódont megfosztatik? Szerintem itt az első" van csak jól. Megvenni akarom, ezt akkor tennők, ha pl. különböztetni akarnók: megvenni, nem pedig eladni. Ön itt tekintély.

Bezzeg írtam kérdést, meg kérést meg ma„ gamról stb. Most jőnek a fővárosi ujdonságok. Először havunk volt, fagyunk nem; azután lőn fagyunk, havunk nem. Most van sárunk, mint a tenger. Máskor mondjuk: „annyi valami, mint a ten„ ger." Szalontán így szól a nép: annyi az, mint a fű. Lám, lám! jellemvonás.

Egyéb ujsággal nem szolgálhatunk.

Hallotta-e ön a Rózsa és Ibolya meséjét? le akarom írni népiesen. De akkor mit csináljak vele? Ingyen oda lökjem valamellyik lapnak? Pedig szép tárgy, a gonoszt, nagyon költői.

Azonban elfogyott előlem a papir s egyéb már nem fér rá jó kívánatimnál. Isten áldja meg önt, Kedves Barátom, s ne szakassza félbe a közöttünki kedves viszonyt. A viszontlátásáig!

Önnek

tisztelve szerető barátja

Arany János

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

K 513/696

Tekintetes

Szilágyi István urnak, a m. szigethi fensőbb iskolák érdemes közoktatójának, a mr. tudós társaság lev. tagjának egész tisztelettel.

M. Szigethen

K 513/
696

1

11 febr

656

12

11 febr

Szilágyi István

K 513/697

NAGY SZALONTHA
2/4

K 513/696

Tekintetes Szilágyi István
professor urnak Barátilag

12

M. Szigethen.

Ifjan

1.

Vettem 9. Mart. 1847.

697